فرهیختگان
www.fdn.ir @farhikhtegandaily
چهارشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۹۶ ■ ۲۷ جمادی‌الاول ۱۴۳۹ ■ ۱۴ فوریه ۲۰۱۸ ■ شماره ۲۴۳۶

«فرهیختگان» بررسی کرد

انقلابیگری از تئوری تا عمل

انقلاب و انقلابیگری در سپهر سیاست‌ورزی از آن دست واژه‌هایی است که هر کسی از ظن خود، به یاری‌اش شتافته و بر مبنای افق نگاهش به تعریف و بیان بایسته‌های این واژگان پرداخته است. تعاریفی که بی‌تردید ساختار ذهنی و باور و به‌تبع آن خط‌مشی بر مبنای آن باورها را رقم می‌زند. این روزها که درخت انقلاب اسلامی در آستانه ۴۰ سالگی قرار دارد و با توجه به تاکیدات فراوان نسبت به پویایی و زنده بودن انقلاب، بررسی تعاریف انقلاب و انقلابیگری از منظرهای گوناگون خالی از لطف نیست. از نظر بنیانگذار کبیر انقلاب ساده‌زیستی و نفی اشرافیت، حفظ حدود و ثغور، داشتن روحیه استقلال طلبی، عدم وابستگی به قدرت‌های خارجی و البته مردمی بودن و جدا نکردن خود از مردم از ویژگی‌ها و مولفه‌های یک شخص انقلابی به حساب می‌آید. مقام معظم رهبری نیز به عناوین مختلف، انقلاب را یک حقیقت زنده (با تمام خصایص یک موجود زنده چون تولد، رشد، قوام و کمال‌یافتگی) می‌خوانند. همچنین از نظر رهبری «یک فرد انقلابی کسی است که پایبند به مبانی و ارزش‌های اساسی اسلام و انقلاب باشد، هدف‌گیری آرمان‌های انقلاب و همت بلند برای رسیدن به آنها را داشته باشد، پایبند به استقلال کشور باشد، حساسیت در برابر دشمن و نقشه دشمن و عدم تبعیت از آن داشته و دارای تقوای دینی و سیاسی باشد.» انقلاب و انقلابیگری در نگاه رئیس دولت تدبیر و امید، شاخصه‌هایی چون کاستن از فاصله‌ها، امیدآفرینی و کمک به توسعه مادی و معنوی کشور دارد. حسن روحانی در جمع راهپیمایان تهران در روز ۲۲ بهمن امسال نیز تصریح کرد که «هر کس به قانون اساسی اعتقاد دارد، انقلابی است.» از طرفی دیگر برخی انقلابیگری را تندروی خوانده و برخی دیگر به هرگونه تندروی با برچسب انقلابیگری صحه می‌گذارند! در همین راستا، شاخصه‌های اصلی انقلابیگری را از منظر اساتید دانشگاه و فعالان رسانه به تصویر کشیدیم.

وحید یامین‌پور، استاد دانشگاه امام صادق(ع):

انقلابیگری مساوی با بی‌ملاحظگی و شتابزدگی نیست

گفت‌وگو

وحید یامین‌پور، استاد دانشگاه و مجری برنامه‌های تلویزیونی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» فرهنگ انقلابیگری و شخصیت انقلابی را مورد بررسی قرار داد.

یامین‌پور در ابتدا به تشریح شاخصه‌های انقلابیگری پرداخت و گفت: «مفهوم انقلاب در حوزه دانش سیاسی و مطالعات اجتماعی مطالعه می‌شود. زمانی که این مفهوم را به صورت خام به کار بگیریم ممکن است تلقی از معنای آن به ادبیات چپ گرایش پیدا کند، به همان پیش‌زمینه‌هایی که از رفتار چپ وجود دارد یعنی حرکت اعتراضی مارکسیست‌ها و چپ‌گراها علیه نظام لیبرال سرمایه‌داری که معتقدانش آن را انقلاب نامگذاری کرده بودند، ولی وقتی ما در حوزه انقلاب اسلامی مفهوم انقلاب را به کار می‌بریم انقلابیگری با مفهوم آرمانخواهی‌های اسلامی پیوند می‌خورد که در واقع سابقه تاریخی آن به مولفه‌هایی که در نهضت امام خمینی سراغ داریم، بر می‌گردد. یعنی انقلابیگری در هر عصر به یک‌سری اصالت‌ها ارجاع داده می‌شود که حالا در عصر ما، آن اصالت‌ها در نهضت امام خمینی مورد شناسایی قرار گرفته است.»

یامین‌پور پررنگ‌ترین وجدی‌ترین این اصالت‌ها را استقلال دانست و گفت: «مهم‌ترین شاخصه انقلابیگری در نهضت امام خمینی(ره) طبعا استقلال‌طلبی است که مقابله با نفوذ معنوی، نرم و نفوذ سیاسی استکبار و همچنین نفوذ سخت آن را شامل می‌شود. البته استکبارستیزی در معنای جهانی هم با همین ابعاد شناخته می‌شود، به این معنی که امام نهضت خود را در جغرافیای ایران محدود نکرده بلکه با هرگونه زیاده‌خواهی استکبار جهانی در هر کجای جهان اعلام مخالفت می‌کرد.»

رئیس پژوهشکده فرهنگ و هنر اسلامی با اشاره به سخنان امام خمینی(ره) درخصوص جهانی بودن آرمان‌های انقلاب گفت: «به همین دلیل است که امام می‌فرماید: «ما شریک غم همه مظلومان جهان هستیم» یعنی آرمان‌های اساسی انقلاب اسلامی را به ایران یا به تشیع یا حتی به مسلمانان محدود نمی‌کنند، لذا این سخن یک معنای جهانی و فراملی و همچنین یک معنای تاریخی به انقلابیگری هم می‌دهد.»

این پژوهشگر عرصه فرهنگ انقلاب اسلامی «استقلال، عدالت، آزادی، مبارزه با استکبار و حمایت از مظلوم» را دیگر شاخصه‌های انقلابیگری برشمرد و گفت: «علاوه بر این مفاهیم دیگری مانند عدالت‌خواهی و عدالت‌طلبی و سایر مفاهیم نزدیک و پیرامون آن و همین‌طور مفهوم آزادی مرکزی‌ترین مفاهیمی هستند که منظومه فکری انقلابی حضرت امام(ره) حول آنها شکل گرفته و رهبر معظم انقلاب هم در تمام این سال‌ها انقلابیگری را به همین مفاهیم پایه ارجاع داده‌اند.»

وی در ادامه بیان کرد: «اگر جمهوری اسلامی روح انقلابیگری خودش را از دست بدهد قطعا دوران استحاله و فروپاشی آن فرا می‌رسد، اما در هر دوره‌ای طبعا کسانی هستند که حامل روح انقلاب باشند و امروز هم رهبر معظم انقلاب در راس آنهاست. شخصیت رهبری انقلاب امروز خود به‌عنوان شاخص انقلابیگری و آرمان‌خواهی شناخته می‌شود.»

یامین‌پور معتقد است که «گاهی بر اساس شرایط محدودیت‌هایی ایجاد شده است اما از ابتدای انقلاب تاکنون هیچ‌گاه انقلابیگری به محاق نرفته» و بیان می‌کند: «رهبر معظم انقلاب معمولا اشاره به رویش‌های انقلاب اسلامی دارند که این رویش‌ها حامل روح انقلابیگری هستند. بنابراین ما هم‌اکنون اقشاری از جوانان فرهیخته و نخبه داریم که حامل روح انقلابیگری هستند و همین جوانانند که در بزنگاه‌ها گره‌گشایی می‌کنند و نظام را از بن‌بست‌ها و انسدادهایی که بعضا با آنها مواجه می‌شود، رها می‌کنند.»

پژوهشگر عرصه فرهنگ انقلاب اسلامی با اشاره به این نکته که انقلابیگری یک اتفاق نخبگانی است، گفت: «انقلابیگری نیاز به یک شعور متعالی و مترقی دارد لذا هرکسی نمی‌تواند صرفا حرف زدن و سخن گفتن انقلابی باشد. انقلابی بودن نیاز به نوعی نخبگی دارد و در حال حاضر مهم‌ترین قشری که واجد ویژگی‌های یک فرد انقلابی هستند و این روزها به‌عنوان حاملان روح انقلاب شناخته می‌شوند جوانانی هستند که در سال‌های اخیر رشد یافته و از رویش‌های انقلاب شده‌اند. این نخبگان هم از شرایط روز درک متعالی دارند و هم از افق‌های پیش‌رو لذا می‌توانند در آینده انقلاب گشایش ایجاد کنند.»

مدرس دانشگاه امام صادق(ع) در ادامه گفت‌وگوی خود ایجاد و حفظ روحیه انقلابیگری در جوانان را ملزم به داشتن برخی ویژگی‌های مهم دانست و گفت: «در شرایط فعلی انقلابیگری به چند چیز نیازمند است اول هوش اجتماعی و سیاسی بالا، دوم بصیرت و قوت تشخیص و تمیز مسائل و سوم تعهد نسبت به بنیادها و آرمان‌های انقلاب. اینها حداقل نیازهای فکری و اعتقادی جریان انقلابی است و از دیدگاه بنده همین‌ها در واقع نشانه‌های نخبگانی این جریان هم هستند.»

این دانش‌آموخته حقوق دانشگاه امام صادق(ع) در ادامه توضیحات خود، به بررسی ارتباط مصلحت‌اندیشی و آرمانگرایی با انقلابیگری پرداخت و گفت: «از مصلحت‌اندیشی ممکن است تلقی‌های منفی یا مثبتی وجود داشته باشد، به این معنا که اگر منظور از مصلحت‌اندیشی محافظه‌کاری است که باعث شود یک فرد آرمان‌های خود را فدا کند یا در مورد آنها دست به معامله بزند این مصلحت‌اندیشی با انقلابیگری متمایز و متضاد است، ولی اگر مصلحت‌اندیشی به معنای ملاحظه همه جوانب و ملاحظه واقعیت‌های پیرامونی باشد، این خود جزئی از انقلابیگری است چراکه انقلابیگری مساوی با بی‌ملاحظگی و شتابزدگی نیست، بلکه واقع‌بینی و فهم مصلحت‌ها هم جزئی از انقلابیگری است.»

یامین‌پور در پایان در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه تکنوکرات‌ها چه نسبتی با انقلابیگری دارند، گفت: «تکنوکرات‌ها قشری هستند که در مواجهه با انقلاب از یک طرف و تحمیل‌هایی که از عالم غرب به ما می‌شود از طرف دیگر، اقتضائات اجرایی را مدنظر قرار داده و با این معیار ممکن است در مقابل فشارها انقلاب را مورد معامله قرار دهند.»

وی با اشاره به اینکه «این روزها زیاد شنیده شده که می‌گویند با پایبندی بر ارزش‌ها نمی‌شود جامعه را اداره کرد»، گفت: «این تفکر، تفکر تکنوکرات‌هاست. این جماعت فقط به دنبال اداره مسائل کشور بدون توجه به آرمان‌ها و مبانی هستند و تصور می‌کنند اگر از ارزش‌ها و آرمان‌ها عقب‌نشینی کنند مسیر ساده‌تر و سهل‌تری را می‌پیمایند. به نظر بنده این یک خطاست به نوعی یک خطای محاسباتی است و خطای ناشی از درک شرایط است. تکنوکرات‌ها بار انقلاب را نمی‌توانند به دوش بکشند و ما را با مشکل مواجه خواهند کرد. اینها بیشتر وقت ملت را تلف خواهند کرد و ممکن است ملت را به مسائلی سرگرم کنند که واقعی نیست، بلکه تحت فشار رسانه‌ای یا تحت فشار سیاسی القا می‌شود.»

علیرضا کوهکن، استاد دانشگاه علامه طباطبایی

عرف بین‌المللی و ۴ ویژگی مهم انقلابیگری

تحلیل

همزمان با سالگرد پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی و تداوم این حرکت و رسیدنش به ۴۰ سالگی این سوال در ذهن شکل می‌گیرد که انقلابی بودن به چه معناست و چه خصوصیات و ابعادی دارد.

انقلاب مردم ایران در همه تقسیم‌بندی‌های انقلاب‌ها در ادبیات سیاسی، یکی از چهار انقلاب بزرگ تاریخ بشر شمرده می‌شود. این انقلاب به همین سبب مورد توجه بسیاری از اندیشمندان معاصر است. همین مساله توجه به ویژگی‌های انقلابی در چنین انقلابی را پررنگ‌تر می‌کند.

انقلابی بودن در همه ساحت‌های زندگی بشر قابل تعریف است، اما شاید بیشتر از همه در حوزه سیاست اهمیت داشته باشد. اگر تقسیم سیاست به داخلی و خارجی را بپذیریم، تعریف شاخصه‌های انقلابیگری در حوزه سیاست خارجه شاید سخت‌تر از همه حوزه‌های دیگر باشد. شاید مهم‌ترین دلیل این موضوع به جنس سیاست خارجی و طبیعت انقلابی و انقلابیگری برگردد. سیاست خارجی و سیاست بین‌الملل عرصه محافظه‌کاری و تلاش برای عدم تغییر است، در حالی که انقلابیگری به معنای تلاش برای تغییر است. همین موضوع از دیدگاه برخی اندیشمندان بزرگ سیاست خارجی مهم‌ترین چالش سیاست خارجی جمهوری اسلامی محسوب می‌شود.

در همین جا با یک تناقض بزرگ مواجه می‌شویم که شاید برای نخستین بار در این نوشتار به این صورت مطرح می‌شود: مبنای تصور تناقض و ایراد گرفتن به سیاست خارجی انقلابی یک دوگانه ذهنی است. انقلابیگری با ایده‌آلیسم و آرمان‌گرایی آمیخته است و حوزه سیاست خارجی بعد از جنگ دوم جهانی، عرصه یکه‌تازی رئالیسم و واقع‌گرایی است. همین دوگانه سبب می‌شود بسیاری از اندیشمندان حکم به آشتی‌ناپذیری انقلابیگری در سیاست خارجی بدهند، در حالی که به نظر نگارنده این نظر از اساس نادرست است. واقع‌گرایی در سیاست خارجی به معنای شناخت واقعی منافع ملی و پیگیری آنهاست. بسیاری از منتقدان و مخالفان سیاست خارجی جمهوری اسلامی هم همین نکته را در مذمت سیاست خارجی ایران مطرح کرده و می‌گویند باید با کنار گذاشتن انقلابیگری، واقع‌گرایی در سیاست خارجی پیشه کرده و به دنبال منافع ملی باشید.

اما نکته دقیقا همین جاست؛ مهم‌ترین ویژگی یک انقلابی در حوزه سیاست خارجی شناخت درست و بهنگام منافع و پیگیری مجدانه و شجاعانه آنهاست.

این افراد به این نکته توجه نمی‌کنند که نظام بین‌المللی کنونی در جهت منافع چند قدرت بزرگ تعریف و ساخته شده و یک سیاست غیرانقلابی و محافظه‌کارانه به تامین منافع ملی منجر نمی‌شود. شاهد مثال این نکته وضعیت کشورهای پیرامونی و حتی غیرپیرامونی ماست. عربستان سعودی سیاستی غیرانقلابی و متعارف را در حوزه سیاست خارجی پیگیری می‌کند و روابط خوبی با همه قدرت‌های بزرگ دارد، هم آمریکا، هم اروپا، هم روسیه و چین روابط خوبی با سعودی‌ها دارند، اما آیا این سیاست به تامین منافع ملی مردم عربستان سعودی منجر می‌شود؟ نمونه دیگر بحران کنونی در شبه‌جزیره کره است. ایالات متحده برای منافعش سعی دارد بر شدت بحران کره بیفزاید. چین و روسیه نیز اگرچه با شدت گرفتن بحران مخالفند، اما اصل وجود بحران را بد نمی‌دانند. اینکه سیاست کره جنوبی در زمانی که کشوری مانند ژاپن هم در این ماجرا دخیل است، چیست؟ پاسخ روشن است.

دومین ویژگی یک انقلابی در سیاست خارجی پس از شناخت درست منافع ملی و منطقه‌ای، داشتن ارادت، شهامت و شجاعت کافی برای پیگیری این منافع است. حوزه سیاست خارجی آکنده از پروتکل‌ها و عرف‌هایی است که در ابتدای امر برای استانداردسازی رفتار در نظام بین‌الملل ایجاد شده است، اما به تدریج از حوزه شکلی وارد حوزه محتوایی و حتی فکری شده و رفتارها و حتی نوع خاصی از تفکر را بر بازیگران تحمیل می‌کند. به همین جهت است که بعضی سیاستمداران منافع و اقدام درست را می‌شناسند و درک می‌کنند، اما به سبب دشواری راه، از پیگیری آن صرف‌نظر می‌کنند. در حوزه سیاست خارجی تا زمانی که شما مطابق روال موجود (که البته همان گونه که اشاره شد، در بیشتر اوقات تامین کننده منافع نیست) رفتار می‌کنید، مشکلی وجود ندارد، اما اگر بخواهید متفاوت رفتار کرده و دنبال منافعی که تشخیص داده‌اید حرکت کنید، کار بسیار سختی را پیش رو دارید که در اولین قدم انگشت‌نما می‌شوید، چون عرف و روال را رعایت نمی‌کنید و به همین جهت خیلی‌ها از انجام این کار انصراف می‌دهند، در حالی که یک انقلابی باید به شناخت صحیح خود عمل کند.

سومین ویژگی یک انقلابی در سیاست خارجی داشتن خلاقیت و ابتکار فراوان است. این نکته نیز همانند دو نکته قبلی درست در مقابل تبلیغاتی است که رسانه‌های جهانی سعی دارند با استفاده از آن یک تصویر کاریکاتورگونه از انقلابی ایرانی بسازند. از ویژگی‌های اساسی یک انقلابی در سیاست خارجی هوش و استعداد فراوان است تا بتواند خلاقیت‌های لازم را در مواقع حساس نشان داده و مشکلات را حل کند. دلیل اهمیت فراوان این موضوع در توصیفات قبلی نهفته است.

وقتی روال جاری در جهت تامین منافع‌تان کمکی به شما نمی‌کند و در بیشتر موارد تامین منافع شما به معنای ضرر به منافع دیگر رقبا یا دشمنان‌تان است، داشتن خلاقیت و ابتکار برای پیدا کردن یک راه جدید که منافع را تامین کرده و هزینه زیادی نداشته باشد، ضروری است.

چهارمین ویژگی ضروری برای یک انقلابی در سیاست خارجی به‌روز بودن و اطلاع از تغییرات سریع حوزه روابط بین‌الملل است که لازمه این امر مسلح بودن به سلاح علم و دانش روز در این حوزه است. عالم‌ترین فرد در حوزه سیاست خارجی می‌تواند انقلابی‌ترین فرد این حوزه باشد. حداقل این قابلیت و پتانسیل را داراست و اگر دیگر ویژگی‌هایی را که ذکر شد داشته باشد، این قابلیت حالت بالفعل پیدا می‌کند. به همین جهت است که یک انقلابی در سیاست خارجی باید مطالعه فراوانی داشته باشد و همچنین وقت زیادی را صرف آموختن و تفکر در حوزه تخصصی کار خود کند.

با توجه به آنچه ذکر شد و در مقام جمع‌بندی باید گفت یک انقلابی در حوزه سیاست خارجه کسی است که واقع‌گرایانه منافع مردم و نظام سیاسی برآمده از مردم را به درستی می‌شناسد، سختکوشی و جسارت پیگیری این منافع را دارد، هوش و استعداد لازم را برای خلاقیت به خرج دادن جهت تامین این منافع دارد و فردی به‌روز و عالم در این حوزه محسوب می‌شود. این ویژگی‌ها دقیقا همان چیزهایی است که سیاست خارجی جمهوری اسلامی در همه زمان‌ها به آن نیاز دارد و دقیقا در نقطه مقابل تصویری قرار دارد که دستگاه قدرت جهانی تلاش دارد از یک انقلابی ایرانی ترسیم کند.

گفت‌وگو

سیدپویان حسین‌پور در گفت‌وگو با «فرهیختگان» برداشت‌هایی از انقلاب برای سبک زندگی را تشریح کرد

کنش‌های اجتماعی و جهاد مفاهیم مهم در انقلابیگری

دکتر سید پویان حسین‌پور، مدرس دانشگاه و فعال رسانه با اشاره به شاخصه‌های انقلابیگری گفت: «در بحث انقلابیگری تعاریف متعددی وجود دارد و از چند زاویه می‌توان مساله را دید و تحلیل کرد. زاویه اول کنش دینی است، به معنای رفتار و سبک زندگی دینی و مدل و سیره و منشی که یک انسان مسلمان در طول زندگی خود دارد. در اینجا می‌توان به یکی از آیات قرآن استناد کرد که می‌فرماید ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلاخوف علیهم و لاهم یحزنون؛ کسانی که گفتند پروردگار ما خداست و استقامت ورزیدند از چیزی نترسند و محزون نباشند خدا به آنها کمک خواهد کرد. در اینجا مساله استقامت را که قرآن تاکید کرده است می‌توان به‌عنوان نمادی برای انقلابیگری فرض گرفت یعنی فرد انقلابی صرفا یک انسان مومن و مسلمان نیست، کسی است که باید بر مولفه‌های دینی و ایمانی خود نیز استقامت داشته باشد و مقاومت کند و اهل تلاش و ایستادگی و مبارزه باشد و آنها را دنبال کند.»

وی در ادامه خاطرنشان کرد: «زاویه دیگر کنش انقلابی را می‌توان از زاویه کنش‌های اجتماعی تعریف کرد. انقلابی به کسی می‌توان گفت که در تمام عرصه‌ها و حوزه‌ها که به حضور او نیاز باشد در جامعه نقش و حضور پررنگ ایفا کند و با تمام قوا و تلاش و توان فعالیت کند و حرکتی را مبتنی بر بصیرت و بینش و درکی که از مسائل دارد طراحی و ایفای نقش کند.»

حسین‌پور در ادامه به تعریف و تشریح یکی دیگر از شاخصه‌های انقلابیگری تحت عنوان «جهاد» پرداخت و افزود: «یکی دیگر از شاخص‌هایی که می‌توان برای انقلابیگری در نظر گرفت حرکت جهادی است. حرکت انقلابی با حرکت‌های دیگر از جنس خود متفاوت است جد و جهد می‌خواهد یعنی انقلابی یک مجاهد است. تعبیری را مقام معظم رهبری چند سال پیش در تعریف جهاد دادند که این تعریف را می‌توان به‌عنوان شاخص انسان انقلابی در نظر بگیریم رهبری فرمودند جهاد یعنی شناخت تکلیف و عمل به موقع به تکلیف که این خود دارای سه مولفه است؛ اول اهل شناخت بودن یعنی تکلیف خود را بشناسد، دوم اهل عمل به تکلیف باشد و سوم که بسیار مهم است به‌موقع به تکلیف عمل کند پس انسان انقلابی یک انسان مجاهد است که تکلیف خود را شناخته و به‌موقع به آن تکلیف عمل می‌کند.»

این فعال رسانه‌ای در ادامه با اشاره به واقعه عاشورا و اتفاقات پیرامونش یادآور شد: «خیلی مهم است که ما در جامعه در مسائل و اتفاقات و رویدادها تکلیفی را که در نسبت با فضای موجود داریم بشناسیم و آن تکلیف را درست شناخته و صحیح عمل کنیم و اهل عمل به آن هم باشیم. متاسفانه بعضا این نیست می‌دانند حق و باطل کدام است و مسیرشان باید در کدام جهت باشد اما اهل عمل به آن نیستند، قلب آنها متمایل است اما فی‌الواقع و فی‌الید نیستند. بعضی اوقات هم اهل عملند اما دیرهنگام در تاریخ هم بوده این قضیه را به‌عنوان مثال در مورد توابین می‌توان گفت. انقلابی‌هایی بوده‌اند که تکلیف را شناختند اهل عمل نیز بوده‌اند، اما دیر عمل کرده‌اند یا مثلا انقلابی‌هایی بودند که حق را می‌دادند به اباعبدا... و می‌دانستند که حق با ایشان است، اما اهل عمل نبودند، در تپه‌های اطراف کربلا نشسته بودند برای ایشان دعا می‌کردند اینها باطلند زیرا حدیثی از امام سجاد است که می‌فرمایند جایی که این جماعت در جهنم دارند از یزیدیان بدتر است.»

وی افزود: «ما جوان‌های بسیاری داریم که بعد از انقلاب به جبهه‌ها رفتند و جنگیدند و خیلی‌ها به شهادت رسیدند خیلی‌ها اسیر شدند و بازگشتند و خیلی‌ها هم جانباز شدند خانواده‌های شهدا و... . این نشان‌دهنده این است که حرکت انقلابیگری بوده و حالا نیز هست. ما تبلور حرکت انقلابی را آن زمان داشتیم و در زمان فعلی نیز باز دیده می‌شود که تعداد زیادی از دانشجویانی که در حوزه‌های علم و دانش و پیشرفت کشور تلاش می‌کنند کسانی که در قسمت هسته‌ای و هوافضا و سایر حوزه‌های علمی کشور در حال فعالیتند به‌نوعی از انقلابیگری در آنها وجود دارد. بسیاری از همین جوانانی که با عنوان بسیجی و بچه‌های ارزشی و انقلابی در معرکه‌های مختلف و در جبهه‌های مختلف حضور دارند و فعالیت می‌کنند مصداق و نماد حرکت انقلابی هستند و به‌عنوان شاخص انقلابیگری شناخته می‌شوند.»

حسین‌پور در پایان با بیان اینکه یک فرد انقلابیگر آرمانگرا نیز هست، تصریح کرد: «قطعا فردی که انقلابی است و کنش انقلابی دارد آرمانگرا نیز هست. او آرمان‌ها را در نظر می‌گیرد و به سمت آرمان‌ها با نقطه ایده‌آل کرامت انسانی حرکت می‌کند، اما به این معنا نیست که از واقعیات غافل است، آرمان‌خواهی منهای واقع‌گرایی نوعی تخیل است به نوعی حرکت غیرمنطقی است. واقعیات را در نظر می‌گیرد اما به سمت آرمان‌ها حرکت می‌کند، این توجه و در نظر گرفتن واقعیات هم به معنای محافظه‌کاری نیست که گفته شود مانع حرکت انقلابی یا کند شدن آن می‌شود. توجه به واقعیات به معنای دقت دادن به طراحی‌ها برای تحقق دادن به آرمان‌هاست. یک انسان انقلابی قطعا آرمانگرا و واقعیت‌نگر است، اما قطعا هم محافظه‌کار نیست. محافظه‌کار نبودن به معنای بی‌منطق نبودن و بی‌حساب و کتاب نبودن و بی‌برنامه حرکت کردن نیست، اما قطعا با تعریف رایج محافظه‌گری که بالاخره خیلی مصالح جناحی، باندی، گروهی، شخصی و... را در نظر می‌گیرد قطعا سنخیتی ندارد.»